

ministeren havde fulgt sin Opfattelse af 17. August 1920, og hans Parti havde fulgt ham — og det havde været det eneste naturlige — var vi naturligvis blevet staaende derved og havde gennemført det i hele Kirken. Men der var et andet Parti, som skulde med og vilde være med. Der blev skabt en Alliance mellem det gamle politiske Venstre og hvad jeg ved anden Benævnelse kaldte den klerikale Konservatisme, og en Frugt af denne Alliance, der blev nærmere udarbejdet i Enkeltheder gennem det kirkelige Udvalg, som vi slet ikke havde ønsket og ansaa for overflødig, var disse Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde, at jeg havde ikke nogen Ret til min lille Berigtigelse. Jo, det havde jeg, det var, som jeg sagde, kun en lille Berigtigelse. Det ærede Medlem paastod nemlig, at det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen i 1913 havde foreslaaet, at Paragraffen om Folkekirkens Forfatning skulde udgaa af Grundloven. Jeg fremkom med den lille Berigtigelse, at det var ikke Tilfældet. Det indrømmede det ærede Medlem Hr. Moltesen jo ogsaa, idet han sagde, at det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen foreslog den kun ændret. Ja, det var netop, hvad min Berigtigelse gik ud paa, og nu anerkender altsaa det ærede Medlem Hr. Moltesen Berigtigelsen.

Hvad selve Spørgsmaalet om Folkekirkens Forfatning angaar, har det ærede Medlem jo Lov til at hævde sit Standpunkt, men naar han betragter det som noget, der var utvivlsomt, at der med den bekendte Grundlovsparagraf var givet Tilsagn om en Kirkeforfatning i de gamle Kirkekommissioners Opfattelse af Ordet eller dog noget i den Retning, og sagde, at Rigsdagsmændene gik omkring med en ond Samvittighed, fordi de i 50 Aar ikke havde gennemført denne saakaldte Løfteparagraf, ja, saa maa jeg paa det allerbestemteste protestere, for alle her, der har spillet en kirkepolitisk Rolle, ogsaa indenfor Venstre, har haft en Opatfættelse af denne saakaldte Løfteparagraf om en Kirkeforfatning, der er nøjagtig lig min og det ærede Medlem Hr. Povlsens og ganske modsat det ærede Medlem Hr. Moltesens. Og skal Sagen undersøges historisk og juridisk, kan jeg, som jeg en Gang tidligere har gjort, henvise til en hel Bog derom, hvori den meget ansete Forfatter Pastor Monrad gennemgaar alt, hvad der er sagt for og imod denne Sag, og undersøger Udvalgsbehandlinger og Udvalgsbetænkninger fra den grundlovgivende Rigsdag, og efter det endelige Resultat, den nævnte For-

fatter kom til, tør jeg sige, at Grundlovgiverne nærmest har været enige i min Opfattelse.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg har ønsket endnu en Gang at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, thi det forekommer mig nu alligevel, at det ærede Medlem er paa Vandring, og naar først det ærede Medlem er det, kunde der være en Mulighed for, at han ogsaa kunde lade sig bevæge over til mit Standpunkt. Nu fik vi altsaa en ny Forklaring som Motiv til, at Oppositionspartierne stemmer, som de nu har bestemt, idet de nemlig siger som saa: Vi ser disse Forslag som en Helhed, og da man ikke kan anerkende Helheden, ønsker man heller ikke at stemme for enkelte Led, og det ærede Medlem henviste i saa Henseende til Bestemmelsen om Provstiudivalgene. Men ogsaa en saadan Motivering er jo fuldkommen usaglig, thi Bestemmelsen om Provstiudivalgenes Sammensætning findes i Lønningslovforslaget og har aldeles ikke noget med Menighedsraadslovforslaget at gøre. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem fremdeles skylder Oplysning om det saglige Synspunkt paa dette Omraade.

N. C. Jensen: Jeg er ikke blind for, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen bøjer sig loyalt, men det er lige saa sikkert, at det ærede Medlem ikke i sine Udtalelser har lagt Skjul paa, at hans Opfattelse er den, at man maa stille mod en fri Kirke i dette Land. Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem bøjer sig, og det maa naturligvis ogsaa i mange Maader paaskønnes, men det vilde have været en Umulighed efter min Mening at gennemføre disse Kirkelove, dersom man skulde have fulgt det ærede Medlem i det, han ikke har lagt Skjul paa var hans Hjertens Mening, at komme bort fra Folkekirken over til en fri Kirke.

Povlsen: Den ærede Ordfører (Moltesen) udtalte, at der med Hensyn til Tilmeldelsen var et meget stort Fremskridt i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke indrømme dette, og naar det ærede Medlem i den Forbindelse nævnte København, maa jeg i alt Fald hævde, at i København betyder dette omtrent intet. I alt Fald betyder det intet for de fattigste Dele af Befolkningen her, som flytter meget fra Sogn til Sogn. Jeg kunde have ønsket, at den Ordfører, der talte paa de 26 københavnske Præsters Vegne i Udvalget forleden, havde faaet Lov til at tale her til det høje Ting, saa tror jeg alligevel, at de Grunde, de fremførte, vilde